Național 28 DE ANI
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Claudia Marcu**

2025-10-02

Ipocrizie Green Deal. Bolojan taie investițiile în canalizare. Liber la infestarea apelor

Guvernul Bolojan a decis să taie poate cele mai importante și urgente investiții. Este vorba despre fosele septice și sistemele de canalizare, pentru absența cărora România nu numai că primește amenzi uriașe de la Comisia Europeană, ci își sabotează și obiectivele de mediu. Infestarea pânzei freatice, în condițiile în care 84% din populația rurală nu are acces la canalizare, pune în pericol grav nu numai sănătatea populației, ci însăși securitatea alimentării cu apă potabilă a României.



Când România a cerut să se amâne închiderea termocentralele pe cărbune, care fuseseră modernizate cu bani grei, pentru reducerea emisiilor poluante, Comisia Europeană nici nu a vrut să audă, pe motiv că accelerau încălzirea globală prin CO2. Sigur, între timp, încălzirea globală se transformă într-un început de eră glaciară, având în vedere că, cel puțin în România, oamenii și-au încălzit casele până în iunie, iar iarna a venit în septembrie.

Când vine vorba despre Green Deal, birocrații de la Bruxelles sunt fixați pe obsesia CO2, cu efectul de seră, mimând preocuparea pentru sănătatea cetățenilor UE. Când însă vorbim de acces la canalizare, pentru ca dejecțiile să nu se mai infiltreze în pânza freatică și să otrăvească apele, îngrijorarea Comisiei Europene dispare. În afară de amenzi pentru România și fonduri UE simbolice, nimic nu se întâmplă. După ce că și-așa fuseseră alocați

puțini bani din PNRR pentru aceste obiective, premierul Ilie Bolojan a decis să taie investițiile în fose septice și sisteme de canalizare, pe care le-a considerat lipsite de importanță strategică. Ultimele date arată că 84% din populația din mediul rural nu are acces la canalizare, ceea ce ne situează undeva în rândul celor mai sărace țări din Africa. Într-un raport al Curții de Conturi se arată că, la nivel național, rata de conectare a populației la servicii de apă era de circa 75%, iar la servicii de canalizare în jur de 59%, fiind, de departe, cele mai scăzute niveluri dintre țările membre UE. În țările membre UE, rata medie de conectare la rețele publice de alimentare cu apă este de peste 94%, respectiv, de peste 81% la sisteme de canalizare.

Necesarul de investiții, peste 30 miliarde de euro

Ultima analiză a Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (ANRSC) privitoare la serviciile de apă și canalizare arată că aproximativ 1,5 miliarde euro (componenta de împrumut) ar fi disponibile pentru sectorul apei în cadrul PNRR în perioada 2021-2026. Deși România a investit sume foarte importante, necesarul de finanțare rămas este în continuare consistent, consideră ANRSC. În prezent, la nivel național există 704 unități administrativ- teritoriale care nu au organizat serviciul de alimentare cu apă (nu dețin sisteme de alimentare cu apă sau au sisteme în curs de execuție) și 1.837 unități administrativ teritoriale la nivelul cărora nu se asigură serviciul de canalizare, printre care se regăsesc și 9 orașe.

Potrivit Planului Național de Dezvoltare și Investiții, nevoile totale de investiții pentru următorii 15 ani în sectorul de apă și apă uzată au fost estimate la un total de 30,4 miliarde de euro, din care 13,8 miliarde de euro în canalizare și 16,6 miliarde de euro în alimentare cu apă.

Probleme majore

Curtea de Conturi a arătat că marile probleme în sectorul de apă și canalizare sunt legate de gradul redus de acces al populației la servicii publice de apă și canalizare comparativ cu celelalte țări europene; întârzieri în reducerea disparităților și inechităților între cetățeni (rural vs. urban), precum și lipsa de determinare și inconsecvență în asumarea și implementarea de politici publice guvernamentale. Totodată, România se confruntă cu o politică investițională guvernamentală neunitară și inconsecventă, având carențe în coordonarea și prioritizarea investițiilor și în asigurarea necesarului de finanțare în domeniul apei și canalizării, dar și cu o eficacitate redusă a programelor de investiții guvernamentale, cu întârzieri semnificative în finalizarea investițiilor și funcționalitate scăzută a unor rețele de apă și canalizare.